

Излиза три пъти седмично
— понеделник, среда
и четвъртък.
АБОНАМЕНТА Е:
Годишно 120 лв., 1/3-гох.
65 лв., 3-месечно 40 лв.
Абонамента завърча на
всеко 1-во число от ме-
сяца. — влизат предплати

ТЪРГОВСКО-ЗАЩИЩА ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИДА

Орган на общите български търговско-индустриални интереси.

Редактор — издавател: П. Д. Драгулов.

Цените за обектите са:
За гъл. сантиметър 2.50
ст; за годежи, ленти и др.
автомобили 50 ст. за едно
кубично и квадратно и прозо-
глази по 1.50 лева; ре-
гистрация на търговски и
индустриални фирми 10 лв.
Всичко което се откаса до
вестника се адресира: до
"Търгов-Промишленна За-
щида". Варна "Венчак"

КЛОНОНА ПРАЖКАТА КРЕДИТНА БАНКА в София.

Телеграфически адрес: ПРАГОБАНКА София

Телефон № 1575.

Клонове: Братислава, Бърно, Будеовице, Угерске Храдище, Колин, Кошице, Кралупи, Паход, Оломоуц, Мор, Острава, Писен, Пилзен, Раковник, Чехска Трабова, Усти н. л. (Чехословашко), Белград (Сърбия), София (България).

Капитал чешки крони 75,000,000.

Резервен фонд чешки крони 56,000,000.

Извършва всички банкови операции.

Приема влогове по спестовни книжки.

КРЕДИТНА БАНКА

Централа: София. Клонове: Варна и Русе.

Основана в 1905 г. Капитал 10,000,000 лева.

Телеграфически адрес: "КРЕДИТБАНК".

Извършва всички видове банкови операции:

Като: ИНКАСИРАНЕ и сконтиране на политици; ИЗДАВА кредитни писма; ИЗПЛАЩАНЕ и издаване чекове; ДАВАНЕ гаранции за доставки на държавата; ДАВАНЕ ваеми срещу ценни книжа и стоки; откриване текущи сметки и пр. и пр.

Българска Генерална Банка

Капитал 12,000,000 лева напълно внесен.

Централа СОФИЯ

Клонове: Бургас, Варна, Пловдив, Русе.

Извършва всекакви банкови операции при най-разноси условия, а именно:

Отпускат кредити срещу залог на ценни книжа, портфеи, стоки и пр.

Извършва превода, прости и телеграфически, в страната и в чужбина.

Сконтира търговски политици.

Купува и продава за своя и чужда сметка ценни книжа, дебкази и чужди монети.

Инкасира политици.

Доставя сведения върху търговския свет и пр. Има специално уредена служба за приемане парични влогове, както по текущи сметки, так и по спестовни книжки.

Телеграфически адрес: ГЕНЕРАЛБАНК.

ГОДИНА ДЕСЕТА.

С днешния брой, настоящето издание — което под наименование „Търговски Фар“ — на-
вършва своята деветгодишнина и встъпва в десета. По този случай позволяваме си да направим един малък преглед на перипетиите, през които минахме за да дойдем до десетгодишното си съществуване. Ние мислим, че в тия перипетии, т. е. в разнообразните случаи в живота на настоящето и по-изгризи нашия издание, които, както казахме, са свързани неразрывно едно с друго и са пренесли една общаждба, имащо, което струва труда си да не спомене и да се знае от нашите добри поддържаници, ако не и от вестникарската ни история.

До 1906 год., когато ние изнашахме първото издаването в първият български порт и главен търговски център на България в „Варненски Търговски Вестник“, в страната съществуваше само една вестник, който се занимаваше, между прочем, и с търговски въпроси (шове-чето търговско-спекулативна информация). Този вестник беше „Български Търговски Вестник“ на г. Мориц Кон. Неговото предназначение беше, главно, да държи в течение големите и по-малки спекуланти в чужбина, предимно в Австрия и Германия (от където беше и добре хонориран), за всичко, което те можеха да искористят за своите спекулативни действия в България. Г-н Мориц Кон беше един добър австрийски патриот и добре охажван и добре поддържан от австрийските и германски банкири, той много добре служеше на техните интереси, особено, когато България заговореше или имаше да заговори за некакъв паричен държавен заем от странство, той беше най-ловкият и най-изгризи доставач на сведенията, понеже беше си създадъл най-добрите връзки не само в личностите, които посредничава за заеми пред големите чужди банки, но и с официалните личности от нашите финансови кръгове, които търсеха посредничеството на всеки, който би им оказал услугите си.

Пишущия настоящите редове, относящи се с еднокото си уважение към личността на г. Кон, който, като австрийски патриот, не можеше да не тежи към немските интереси и като респектираше неговата търговско-вестникарска дейност, обаче, намираше, че един вестник, посветен да служи на един интерес, не може да бъде добър сторонник и винаги полезен на интересите на другата страна, така, както „Български Търговски Вестник“, който всецело бе посветен на службата на австро-германските търговско-спекулативни интереси, не можеше да служи същна верност и на българските такива; че в столицата и политико-икономическия живот на България има болки, има недъхи, идящи и от важните спекулативни, за които „Българ. Търг. Вестник“, нито въобще обявява, напротив, ангажираните му го заставяха да ги смотри, да ги скрива в интерес на каузата, която бе нему възложена да защища и сяло да пази — че бе назрело времето да се започне едно издание, което да върви не по водите на нем-

Българска Търговска Банка

АНОНИМНО ДРУЖЕСТВО

Капитал лева 30,000,000.

ЦЕНТРАЛА В СОФИЯ. — СЕДАЛИЩЕ В РУСЕ.

Клонове:

София, Русе, Бургас, Варна, Пловдив, Габрово, Лом,
В. Търново и Попово.

Извършва всекакви банкови операции.

Приема срочни и безсрочни влогове.

Изплаща поръчки за покупко-продажба на ценни книжа в софийската и европейската борса.

Специална Служба за продажба на храни за сметка на трети лица при клоновете в Баона, Бургас и Лом.

ДОЙЧЕ ЛЕВАНТЕ-ЛИНИЕ ХАМБУРГ

Редовни парходни съобщения между

Хамбург-Айверс и Бургас-Варна

Агенти в Варна Брата Золас

Бургас Г. Бези, син & С-о

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

**„БАЛКАНИЯ“
АНОНИМНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО
за търговия и промишленост
ОСНОВЕН КАПИТАЛ 3,000,000 лв. НАПЪЛНО ВНЕСЕН
Централа София, ул. Мария Луиза № 18
Клонове: ВИДИН, ЛОМ, ПОРДИМ, РАХОВО и РУСЕ.**

ИВАН ДЖЕЛЕНОВ & Сине БУРГас.

Експлоатация на дълбоки гори големи депои на дървени въглища и дърва за горене.

Складове: Чемигене скеля, Созопол и Кюприя

За телеграми: ДЖЕЛЕНОВ. Телефон № 52. 3-8

Братия К. Ъжълбови
София - Русе - Варна.
Склад на разни обуцарски и сарашки стоки,
и шевени машини „ГРИЦНЕР“.
Пристигаха за сезона вънрокачествени фран-
цузски галоши с цени конкурентни. 3-8

КООПЕРАТИВЕН КОНСОРЦИУМ ЗА ИЗНОС НА ЗДРЕННИ ХРАНИ.

Синдикална агенция — Варна.

Телеграфически адрес: Синдикагенция. Телефон № 314.

Закупва яливерта, чрез Стоковата борса с вагони и
чрез общинската борса с кола всички видове храни за износ.

Агенцията се помещава на улица „Девня“, срещу
общинската житна борса.

една обиколка в всички градове. Там ние намерихме още по радищен прием и вестникът се засърди. След него засърди се и другото наше издание — „Търговски Фар“. Засърдяването на истинските и предани защитници на родната търговия подоби основите на Български Търговски Вестник; той мина под сточанството на г. Капитанов, после на некакво акционерно дружество, но не можа да се закрепи и загина. Неговата основа и сила не лежеше в българските, а в чуждите интереси и това го съсипа.

В тия перипетии ние бяхме щастливи да получим похвалните изявления и големи настърдения на много видни търговци и индустрисъщи, които са подлагали на оценка нашият труд, нашата смела дейност и решително отстояването на търговските и промишлените интереси и в слагането основите на родната търговска преса.

За нас беше голямо нравствено удовлетворение бе още и това, дето още в началото на засърдяването на нашите първи издания уважаемия г. Д-р Ив. Златаров, редактор на „Народно Странство“ и секретар на Софийската Търговска Камара, в присъствието на покойния председател на същата камара, г. Ив. Гровев, ни направи комплимент с следните думи: Г-н Д-вие, с неуморната си дейност и постистоянство направихте един неоценим подвиг — научихте нашите неуки търговци и еснафи на четмо за тех търде полезно и търде необходимо; те веч знаят да четят вестници, просветявящи ги в дейността им — с тях се просветяват и спрavят за правата и интересите си. Васлагата ви е голема, ценна; тя требва да е премного ценна особено за ония, които вие направихте да прогледнат!

В същото време (1906—7—8 г.)

от нас не се искаше повече —
ние преподадохме азбуката; на-
шата скромна килнка даде сво-
ите плодове.

Днеска просторът е по-широк. Той иска училища, ижли училници, висши училища. Едно по едно създават се, има ги. Но има място и за нас. Ние не преподаваме наука, не построиваме мислите си на модерни малко понятия за широката публика принципи и гъделчкания. Ние се ровим за бъдещето след сто години. Ние влагаме в мислите си понятното, практическото, ново, което е близко до кожата на всеки и на него построиваме западната си. Има кой да търсят доктрини и наука; има и такива, които се хранят с безплодното витийство и теоретизиране на нещата, без да се слагат върху реальная опит; има и органи, които говорят за церове, без да определят диагнозата на болките. Ние сме свидетели с мъдрост: „право куме та в очите“.

Ние и сега търдим, че 90 процента от търговците и индустрисъщите в царството живеят още с оная култура, която е позната от 1906 г. Те дирят и предпочитат вестници — стопански и търговски — които научват страданията им. Науката, теорията те я оставят за ония, които ги разбират; те се възхищават от издания, които не бързат да съдържат на поста си в борбата с вините и пакостите, които им се правят от виделици и невиделици.

С горда упоритост „Търговско-Промишлена Защита“, като заместник на „Търгов. Фар“, стои на този пост; с пълна вера в несъкрушимата и неуязвимата си упоритост той пристигва към своята десетгодишнина — да продължи да е израз на търговските и индустрисъщите болки, да е горд и смел защитник на техните скъпи и за България интереси.

Житарството и житарите.

На житарите, повече от другите търговски съсловия, еписано в днешните времена да се справват с разни съжници, с разни трудности, които имат не по техна вина, които им се изпреварат не от техната търговска времена дейност, а от една озлобеност, която нема с що друго да се обясни, освен с завистта или с съсловия фанатичност, която не познава скрупули и не се ръководи от никакъв освен разсъдък и добронамереност за съставата, а от гаупово вероене, че всяка муха може да носи мед и че житарската търговия е за всяка уста ложица — от изображение, че и тия, които ги завидят, могат да правят тази търговия.

Не отдавна съществува конгрес на земеделческите синдикати и кооперации, който имаше да се занимава с място въпроси от регуляционен характер за „как“ и „никак“ развиващето се в страната и кооперативното дело, което през последните 3—4 години, с малки изключения, е дело само отрицателни резултати. Като полезен акция на този конгрес требва да се препиша за услугата, че единък за всекога той сполучи да избие от умът на много видни и много силни пред властта личности желанието и стремежка да подновят в една или друга форма консорциума и да етатизират търговията с здравните храни. Но към този актив, към тая безспорна заслуга на малките деятели на синдикатите и кооперациите се прибави един пасив, една недомисленост, която ще се овърчае и означава същите, ако не и с по съдбоносни за житната търговия дефекти, позадиците от които ще понесат пак производителите а не други, разбира се и житарите професионалисти, които не могат да не бъдат отстранени от активното участие в търговията, която, съгласно изработения законопроект от същия конгрес за уредбата и стабилизирането на кооперациите и синдикатите, става една възможност за производителя на никакъв ефект, не може да разбере, че разгъщността е една лудост, че лизоганизиралността е една опасност; не разбира, че е необходимо да резервира за себе си сила за всеки случай.

Житарското съсловие, което преживе всичките ония тежки патици, особено през 1920 и 1921 години не може да се научи на никакъв ефект, не може да разбере, че разгъщността е една лудост, че лизоганизиралността е една опасност; не разбира, че е необходимо да резервира за себе си сила за всеки случай.

Житарският, на думи съществуващ съюз, отдавна издължна; провинциалните житарски сдружения, като легендата съществува — не запазиха и слаби ядра даже. Как ще се противопоставят житарите на тази мерка, която съвършила от занаятчиите им и от пиминджите им?

На това ще ѝ отговори

утрешното време, когато предложението на конгреса на синдикатите и кооперациите, оформено в законопроект, е стана за закон.

така безразбъдно кроен и на-
сочвани срещу житарската търговия?

В противен случаи, те не
би имали право да се оплакват от злонамерената им. И с право всеки би могъл да им отговори: „когато дължен аг-
ламис“, от само себе паднали
не плаче.

Alyanitino:

40-годишни юбилей на Фабриката „Ив. К. Кал- пазанов“ — Габрово.

На 27 ноември тихо, беликъ-
вно, в строго пътническа семейна
среда, фабриката на д-во „Иван
К. Калпазанов“ е отпразнувала
40-годишният юбилей от осно-
ваването и съществуването ѝ.
Скромното търговство е било
открито с църковен молебен и
водосвет. Най-стария по години
акционер и пай-старшия по съ-
трудничество в фабриката съ-
частник, г. В. Карагиев, е по-
ходна реч, е запознал сега ра-
ботящите в фабриката с всич-
ките факти на нейните преживе-
вания, промени и развитие, до
като е достигнала до днешния
разширен обем на производството.
Председателя на дружест-
вото, г. Добрин Ив. Калпазанов,
син на основателя на фабри-
ката, в този търгъстен момент
приети пълни изпълнението
на едно предварително взето ре-
шение от управителния фабри-
чен съвет за раздаването парични
подаръци на всички рабо-
тици той ден в фабриката слу-
жащи и работници. Раздал е ед-
на предварително определена
сума от 110 хилди лева; даде-
на е на всекого от служащите
и работниците, според прослу-
женото време, по една сума от
100 до 500 лева. Едно исклю-
чение е направено с руки работници, на които (макар и
не работили толкова време, кол-
кото са работили другите рабо-
тици) са раздавади суми по
равно с другите работници.

Съгласни сме с изказанието по
този случай от в. „Родолюбец“
съжаления, че стопаните на ю-
билиарната фабрика „Ив. К. Кал-
пазанов“, съ били прекалено и
даже „неуместно“ скромни, като
не са разгласили това свое
търгъство, което не е и не би-
ваше да е търгъство само на
акционерите и работниците, а
такова на целото индустриално
Габрово, дори търгъство на цяла
индустриална България, която
должеше да направи не само в
един признателен спомен за бе-
лежитият покойник основател,
а искрена душевна прослава на
неговото културно дело, съ-
щевременно и възпоменателно
чествуване на една дата, от ко-
ято започва здравият вървеж и
стабилното развитие на българ-
ската текстилна индустрия.

Не можеше целият български
индустриален, а особено тек-
стилно-индустриалният свет да
не чества културното дело на
един неоценим по примерът си и
белецки индустриалец „ценните
качества“, на когото съ редкост
и за всеки българин съ цяла
погълчка, а искрена душевна прослава на
неговото културно дело, съ-
щевременно и възпоменателно
чествуване на една дата, от ко-
ято започва здравият вървеж и
стабилното развитие на българ-
ската текстилна индустрия.

Не можеше целият български
индустриален, а особено тек-
стилно-индустриалният свет да
не чества културното дело на
един неоценим по примерът си и
белецки индустриалец „ценните
качества“, на когото съ редкост
и за всеки българин съ цяла
погълчка, а искрена душевна прослава на
неговото културно дело, съ-
щевременно и възпоменателно
чествуване на една дата, от ко-
ято започва здравият вървеж и
стабилното развитие на българ-
ската текстилна индустрия — говори в.
„Родолюбец“. Това признание е
общо. Основателя на „родната тек-
стилна индустрия“ е покойни-
ката Ив. К. Калпазанов, дата на
основаването ѝ е 27 ноември
1882 г., кой български инду-
стриалец не би се поклонил пред
една такава памят? Кой не
би чествувал една такава ви-
менателна за индустрията дата?

А неуспоримата истинка
так, че само „жълтършизи“

